

RETEN PÅ BORNHOLM DOM

afsagt den 22. maj 2020

Sag BS- [redacted]

KM- [redacted]
[redacted]

mod

[redacted] A/S

og

[redacted] kommune
(advokat Jacob Fenger)

Denne afgørelse er truffet af dommer Henriette Frölich.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen er anlagt den 7. juni 2017. Sagen drejer sig om, hvorvidt et forsyningsselskab og en regionskommune er solidarisk erstatningsansvarlige for en vandskade på en ejendom beliggende [redacted]

Retten har ved deldom af 28. maj 2018 afgjort, at de sagsøgte, [redacted] i [redacted] A/S og [redacted] kommune, ikke er ansvarlige for vandskaden på objektivet grundlag, og at et eventuelt erstatningskrav mod [redacted] n-[redacted] A/S og [redacted] kommune ikke er forældet.

Sagsøgeren, KM- [REDACTED], har under den resterende del af sagen fremsat følgende påstand: [REDACTED] A/S og [REDACTED] skal til KM [REDACTED] solidarisk betale 800.000 kr. med procesrente fra den 7. juni 2017.

[REDACTED] A/S har påstået frifindelse.

[REDACTED] kommune har påstået frifindelse.

[REDACTED] kommune har over for [REDACTED] A/S fremsat påstand om friholdelse af det ansvar og ethvert beløb, herunder renter og omkostninger, som kommunen måtte blive pålagt at betale i forhold til KM- [REDACTED].

[REDACTED] A/S har påstået frifindelse over for [REDACTED] kommunes friholdespåstand.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Den resterende del af sagen drejer sig om, hvorvidt [REDACTED] y- [REDACTED] A/S (herefter forsyningsselskabet) er erstatningsansvarlig for skaden på ejendommen tilhørende KM- [REDACTED] som følge af forhold, der kan tilregnes forsyningsselskabet som culpøse, idet KM [REDACTED] i forhold til [REDACTED] kommune (herefter regionskommunen) fastholder det objektive ansvar.

Forklaringer

M [REDACTED] har supplerende forklaret, at man tydelig kan se af fotografiet i bilag 12.5, som viser røret efter, at BEOF havde repareret det, at det er svejset flere steder. Der kan derfor umuligt kun have været ét hul i røret. Han kan ikke se på fotografiet i bilag 12.4, at røret er skåret over, sådan som Jacob Madsen forklarede under delhovedforhandlingen. Der blev i samarbejde med BEOF sat to affugtere op i ejendommens kælder. BEOF leverede den ene affugter, og den anden havde de selv. Efter ca. 14 dage kom skadeservicefirmaet og sagde, at det var nok, og vedkommende tog affugteren med sig. De fulgte rådet fra skadeservicefirmaet og fjernede også deres egen affugter. Senere satte de dog affugteren op, hvis de følte, at der var lidt fugtigt. Jordbunden omkring ejendommen er meget lerholdig, og det kan give lidt fugt i væggene. Ejendommen består af to bygninger; festsalen og kroområdet ligger i den ene bygning, og værelserne ligger i selve kroen, som er på to etager. Det var i bygningen med festsalen og kroområdet, at skaden var sket. Festsalen blev opvarmet "ad hoc"

af et pillefyr, for de havde selv afbrudt fjernvarmeforsyningen til ejendommen i forbindelse med en mindre konflikt om afgiften. Han vil mene, at det skete en gang i løbet af 2016.

K[REDACTED] har forklaret, at han er ansat hos BEOF. I 2016 var han driftschef hos BEOF og havde det overordnede ansvar for ledningsnettet. BEOF er midt i en fusion, og han er nu direktør for el-nettet. BEOFs varmecentral i [REDACTED] brænder halm af, og det varme vand føres ud til de enkelte huse via rør i vejen. Anlægget i [REDACTED] er et direkte anlæg, hvilket betyder, at der ikke sidder varmevekslere mellem fjernvarmenettet og varmesystem i de enkelte huse. Vandet bliver under tryk ledt direkte ind i kundernes radiatorer og ud igen. Ved et vekselanlæg er der tale om to forskellige anlæg – det fælles anlæg og anlægget hos den enkelte kunde. Der er fordele ved begge anlæg, for ved et direkte anlæg er der ikke som ved et vekselanlæg et varmetab, men til gengæld er der jo en risiko for, at en lækage uden for huset giver vandskade hos en kunde. Der er 250 husstande tilsluttet anlægget i [REDACTED]. Han kan ikke svare på, om der en varmeveksel på kroen, men det er ikke normalt i [REDACTED]. I 99 % af de tilfælde, hvor et øget vandforbrug skyldes en lækage, skal lækagen findes hos på kundernes anlæg. Man sender derfor nu en sms til husejerne om, at der er registreret en lækage, og at de skal kigge på deres anlæg. Før kørte afdelingsleder S[REDACTED] rundt og undersøgte, om der var en utæthed på kundernes anlæg. Varmeværkets overvågningsanlæg blev udskiftet i 2015, idet en computer brød sammen, og det gamle anlæg lavede ikke backup. Han kan derfor ikke udtale sig om tiden før 2015, men efter 2015 har der ikke været skader på ledningsnettet. Eventuelle fejl på ledningsnet vil typisk skyldes, at nogen graver ned i en ledning. Han kan komme i tanke om en enkelt sag i [REDACTED], hvor vandværket måtte betale erstatning, men det var en helt anden situation, for der var tale om et svigt i det tekniske system. Ledningsnettet bliver med års mellemrum termofotograferet, men det har ikke bibragt nogen forskel, for ved termofotografering er det kun muligt at konstatere varme. Det er ikke muligt at opdage en tæring. Ved en nyttilslutning i et hus foretages trykprøvning af forbrugerens anlæg, men hele ledningsnettet trykprøves ikke. Varmeværkets anlæg serviceres løbende af eksterne firmaer. Det sker med forskellige tidsintervaller afhængig af, hvilke dele af anlægget, der skal serviceres. Ledningsnettet i [REDACTED] består af store hovedledninger og stikledninger. Stikledningerne har en diameter på 28 mm. Det forøgede vandforbrug i september måned 2016 var tilsyneladende på 50 m³, og det vil han betegne som stort. Man skal dog huske, at et toilet, der løber, medfører et årligt vandtab på 100 m³. Der blev foretaget og foretages stadig månedlige aflæsninger af vandforbruget. Aflæsningerne sker typisk den sidste dag i måneden. Det er korrekt, at eventuelle utætheder, som måtte opstå i løbet af en måned, derfor først vil blive registreret den sidste dag i måneden, men der har ikke været behov for daglige eller ugentlige aflæsninger. I 2016 skete aflæsningerne manuelt. Et vandtab opdages kun hvis for eksempel et rør skæres over, eller hvis en radiator i et hus fjernes, for så skal he-

le anlægget skal tømmes. I sådanne tilfælde sker der en jævn udstrømning af vand. Det kan være rigtig svært at finde en lækage, hvis vandet kun siver ud. Han har for eksempel hørt om et tilfælde, hvor man havde en lækage på 16 m³ om dagen uden at kunne finde fejlen. Af opgørelsen over vandforbruget for 2015 – 2017 ses, at husejerne lukker for varmen i sommermånederne, og at de i august måned igen begynder at rode med radiatorerne. Med hensyn til vandforbruget i september 2016 skal man huske på, at der også var et vandtab i forbindelse med, at røret ved kroen skulle repareres. Det skyldes, at det var nødvendigt at tømme anlægget for at kunne svejse røret. Det er derfor muligt, at vandtabet som følge af hullet i røret alene udgjorde 10 – 20 m³. Han er i hvert fald helt sikker på, at skaden i sig selv ikke medførte et forøget vandforbrug i september måned. Han er enig i det, som Søren Nielsen forklarede under delhovedforhandlingen, for et vandforbrug på 50 m³ over de normale 60 – 70 m³ for september måned ville blive opdaget. Man fandt hurtigt stedet, hvor lækagen ved kroen måtte være, for jorden var varm. Han er i besiddelse af det stykke rør, som blev fjernet ved reparationen, og som skønsmanden fik udleveret. Stykket er ca. 60 cm. langt. Rørstykket var tæret, men der var kun et enkelt hul, hvorfra vandet piblede ud. Foruden stykket blev der skåret yderligere ca. 10 cm. af i hver ledningsende for at sikre, at der var rent metal, hvor der skulle svejses. De to stykker blev smidt væk.

Parternes synspunkter

KM- [REDACTED] har i sit påstandsdokument anført følgende:

”Retten har ved deldom af 28. maj 2018 behandlet spørgsmålet om objektivt ansvar for de sagsøgte og truffet afgørelse om, at der ikke kan gøres et ansvar gældende på objektivt grundlag.

Ved behandling af sagen ved Retten på Bornholm er det derfor et spørgsmål, om der foreligger culpa.

Da driften af varmforsyningsanlægget varetages af BEOF, er det BEOF som har handlet culpøst, jf. nedenfor. KME gør derfor ikke et culpaansvar gældende over for BRK. Det objektive ansvar fastholdes.

Det gøres gældende, at BEOF har handlet ansvarspådragende på følgende måde:

Som det fremgår af bilag 1.B var vandforbruget i september 2016 ekstraordinært højt på 124,1 m³. Skaden opdagede KME den 26. september 2016. I de foregående måneder har vandforbruget ligget på omkring 72 m³ i perioden fra marts til maj faldende til 42,2 m³ i juli. Det må antages, at det lavere forbrug hen over sommeren skyldes nedlukning af forbruget. I august stiger forbruget til 69,4 m³. I månederne maj, juni og

juli 2015, der også fremgår af bilag 1.B, var forbruget helt nede på omkring 26 m³. BEOF burde derfor i august/begyndelsen af september have været opmærksom på det meget høje vandforbrug. Såfremt BEOF havde ageret korrekt, skulle der have været gjort et forsøg på at finde utætheden, således at skaden kunne være begrænset. Der er derved handlet culpøst fra BEOFs side.

Endvidere har der været andre brud på ledningsnettet, hvorfor BEOF burde have været særlig opmærksom på vandspild og reageret tidligere på det forhøjede spild, således at utætheden var opdaget tidligere og skaden derved undgået eller begrænset. Der var skader såvel i 2015, jf. bilag 1.B, og igen i 2017.

Det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 1 i skønserklæringen om erstatningsfastsættelsen, at en række af de påviste skader kan henføres til udstrømmende vand fra fjernvarmenettet, og ved besvarelsen af spørgsmål 3, at den skønnede pris på udbedring af skader på ejendommen forårsaget af bruddet på fjernvarmerøret registreret den 27. september 2016 vil andrage de påståede kr. 550.460,00 med tillæg af moms."

Forsyningsselskabet har i sit påstandsdokument anført følgende:

"2.1 Anbringender vedrørende ansvarsgrundlaget

2.1.1 Ved deldom af 28. maj 2018 lagde Retten på Bornholm til grund,

"... at hullet i røret skyldes et udefrakommende korrosionsangreb som følge af en skade på den ydre isoleringskappe. ... Endelig må det lægges til grund, at skaden på den ydre isoleringskappe er opstået fra en udefrakommende genstand, der har ramt isoleringskappen ovenfra, idet det ikke har været muligt for skønsmanden nærmere at fastslå skadesårsagen."

Af skønsmandens forklaring (deldommen side 11) fremgår, at skønsmanden "... ikke [kan] afvise, at hullet i isoleringskappen er lavet med et brolæggerspyd."

2.1.2 BEOF bestrider, at der påhviler en ejer af fjernvarmeledninger et culpaansvar for den i sagen omhandlede skade, som med al sandsynlighed er forvoldt ved tredjemands eksterne fysiske handlinger. I skønserklæring af 19. januar 2018 konkluderer skønsmanden i svar 1, at

"... lækagen i røret skyldes udefrakommende korrosionsangreb. Dette, sammenholdt med den skade, der er set på den ydre isoleringskappe og det under-

liggende skum, bevirker, at den mest sandsynlige skadesårsag vurderes at være skaden på den ydre isoleringskappe har bevirket, ... korrosion. Korrosionen har bevirket en reduktion i godstykkelsen og til sidst en lækage i røret." (Understreget her).

I tilknytning hertil fremgår det af skønserklæringens bilag 1, side 1, at det vurderes, "*... at skaden er sket fra en udefrakommende genstand.*" Videre konkluderes det i bilaget, at der alene er korrosion i området omkring hullet i isoleringskappen, men ikke indefra kommende korrosionsangreb.

Det er BEOF's opfattelse, at sagens dokumenter, og i særlig grad skønserklæringen af 19. januar 2018, i overvejende grad sandsynliggør, at skaden på fjernvarmeledningen er sket oven fra ved en ekstern tredjemands nedramning af et brolægger-/vejarbejderspyd i fjernvarmeledningen. De som bilag 12.4, bilag 12.5 og 14 fremlagte fotos samt den som bilag A(1) fremlagte illustration dokumenterer, at skaden på fjernvarmeledningen er forårsaget på et sted med brosten.

2.1.3 KME har ikke bevist at skaden er forårsaget af materialetræthed eller manglende/utilstrækkelig vedligeholdelse. BEOF har vedligeholdt og ført tilsyn med fjernvarmeledningen på sædvanlig måde, og fjernvarmeledningen var i øvrigt fuldt funktionsdygtig og i ordentlig stand.

KME har ikke bevist eller blot sandsynliggjort, at BEOF i forbindelse med driften af fjernvarmeanlægget har udvist noget forhold, der efter dansk rets almindelige erstatningsregler, herunder om culpa, kan pådrage BEOF erstatningsansvar.

Som det fremgår af bilag I.B lå vandtabet i løbet af 2016 relativt stabilt med mindre udsving, men steg fra ca. 69 m³ i august 2016 til ca. 124 m³ (stigning på 55 m³) i september 2016, hvor KME den 26. september 2016 henvendte sig til BEOF og hvorefter BEOF straks den 27. september 2016 udbedrede hullet på stikledningen, jf. bilag 6, side 3. Herefter faldt vandtabet igen. Dette tyder på en langsomt virkende årsag, men pludselig skadevirkning, jf. bilag I.B, i overensstemmelse med skønserklæring af 19. januar 2018.

2.1.4 BEOF gør gældende, at BEOF ikke har pådraget sig erstatningsansvar over for KME efter dansk rets almindelige regler, idet BEOF ikke har forvoldt skaden på fjernvarmeledningen, der har ført til vandskade på KME's ejendom, og idet BEOF derfor heller ikke ved culpøse handlinger eller undladelser har forårsaget skaden.

BEOF har ingen indflydelse haft på, hvem der har haft adkomst til at foretage anlægsarbejder eller lignende på BRK's vejeendom.

2.1.5 BEOF bestrider, at der er grundlag for at pålægge BEOF solidarisk ansvar med Regionskommunen, fordi BEOF ikke er skadevolder eller ansvarlig i øvrigt.

2.2 Anbringender vedrørende tabsopgørelsen og tabsbegrænsningspligt

2.2.1 KME's kravts berettigelse og opgørelse bestrides. Beviset for kravets størrelse og omfang påhviler KME, og KME har ikke dokumenteret og godtgjort at have lidt et kausalt og adækvat erstatningsrelevant tab som krævet.

2.2.2 Det bestrides, at ejendommen er værdiløs som følge af de i skønserklæringerne konstaterede forhold.

Det bestrides ligeledes, at ejendommen kunne have været solgt for kr. 800.000 uden de i skønserklæringen konstaterede forhold.

En udskrift fra Boliga.dk visende udviklingen i ejendommens salgspri-
ser siden 1992 er fremlagt som bilag I.G, og som det fremgår har prisen
været væsentligt nedadgående, hvilket må tilskrives ejendommens lø-
bende forfald. Ejendommen blev af KME erhvervet ved skøde af 5. de-
cember 2013 for en købesum på kr. 495.000 (bilag 1) og var ifølge stæv-
ningen side 1 sat til salg for kr. 800.000 på tidspunktet for skadevirknin-
gens indtræden.

KME har haft både mulighed for og anledning til at begære syn og skøn
over ejendommens værdi med og uden de konstaterede forhold, men
har på trods heraf ikke iværksat et uvildigt syn og skøn efter retspleje-
lovens regler til dokumentation heraf. Det gøres gældende, at dette skal
tillægges den processuelle skadevirkning, at KME ikke har løftet bevis-
byrden for, at ejendommen er værdiløs og at ejendommen kunne have
været solgt for kr. 800.000.

2.2.3 Det gøres gældende, at KME ikke har iagttaget sin tabsbegræns-
ningspligt ved ikke at foranledige tilstrækkelig affugtning og i øvrigt la-
de bygningen henstå uopvarmet som angivet i bilag I.F. Det gøres – på
trods af skønserklæringerne – gældende, at dette har været hovedårsag
eller medvirkende årsag til skaderne og deres udvikling.

KME fulgte ikke sin rådgivers ([REDACTED]) fra Energitjenesten
Bornholm) råd om affugtning, som angivet i rapport af 6. oktober 2016

(bilag 6, side 11), hvori det blev konkluderet, at der krævedes længere tids affugtning.

KME blev opfordret (BEOF C) til at fremlægge købsaftalen for købet af ejendommen med tilhørende dokumenter samt salgsopstillinger og tilstandsrapporter i forbindelse med KME's køb af ejendommen i 2013 og frem til og med tidspunktet for skadevirkningens indtræden den 27. september 2016. KME har ikke opfyldt den processuelle opfordring, og BEOF gør gældende, at dette skal føre til, at KME ikke har afkræftet formodningen om, at de i skønserklæringen konstaterede forhold var til stede i forvejen.

2.2.4 Det gøres gældende, at der skal ske fradrag ud fra princippet om nyt for gammelt/godt for dårligt, fordi KME med den af skønsmanden foreslåede udbedring vil opnå nye materialer henholdsvis længere levetid, og dermed en berigelse, som det bestrides at KME er berettiget til."

Regionskommunen har i sit påstandsdokument anført følgende:

"Sagsøgers advokat har ved e-mail af 19. ds. tilkendegivet over for undertegnede, at sagsøger ikke vil gøre gældende, at sagsøgte 2 har pådraget sig et culpaansvar over for sagsøger. Det er på nuværende tidspunkt uvist om sagsøger ligeledes frafalder et anbringende om hæftelsesansvar for sagsøgte 2.

Såfremt sagsøger desuagtet under hovedforhandlingen måtte fastholde et anbringende om culpa og hæftelsesansvar for sagsøgte 2, henviser sagsøgte 2 til støtte for sine påstande til argumentationen i skriftvekslingen for retten og til den afsagte deldom, der kan sammenfattes i følgende:

Ansvar og hændelsesforløb

Det bestrides, at den vandskade, der er overgået sagsøgers ejendom beliggende [REDACTED], kan henføres til fejl eller forsømmelser begået af sagsøgte 2 eller af nogen for hvem sagsøgte 2 hæfter. Det bestrides således, at vandskaden kan henføres til culpøse forhold hos sagsøgte 2.

Sagsøger har som kravstiller bevisbyrden for det hændelsesforløb, som førte til skaden, og for de uforsvarlige forhold der bebrejdes sagsøgte 2 i den forbindelse. Det bestrides at sagsøger har dokumenteret disse forhold

Det forhold, at sagsøgte 2 er indirekte ejer af forsyningsselskabet (sagsøgte 1), indebærer ikke, at sagsøgte 2 hæfter eller er ansvarlig for eventuelle ansvarspådragende handlinger, som sagsøgte 1 som selvstændig juridisk person måtte have pådraget sig i denne sag.

Sagsøger har i sine processkrifter anført, at den blotte omstændighed, at sagsøgte 2 er indirekte ejer af sagsøgte 1 skulle påføre sagsøgte 2 et selvstændigt ansvar eller et hæftelsesansvar for sagsøgte 1's påståede utilstrækkelige vedligeholdelse.

Følgende fremgår således af sagsøgers processkrift af 15. februar 2019:

"Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende, at [redacted] Kommune som ultimativt ejer af BEOF og forsyningsnettet, og BEOF som udførende vedligeholder af forsyningsnettet, ved tilsidesættelse af deres almindelige vedligeholdelsespligt af forsyningsledningen, har handlet ansvarspådragende i form af et culpaansvar over for skadelidte KME."

Sagsøgte 1 er en selvstændig juridisk person i form af et aktieselskab, og det bestrides, at det blotte ejerhold mellem sagsøgte 1 og sagsøgte 2 kan påføre sagsøgte 2 et erstatningsansvar for den vandskade, der er overgået sagsøgers ejendom.

Det bestrides således, at sagsøger som kravstiller har påvist faktiske omstændigheder i sagen, der kan føre til et selvstændigt ansvar eller til et hæftelsesansvar for sagsøgte 2. Sagsøgte 1 skal i relation til denne sag anses som en selvstændig virkende tredjemand, som sagsøgte 2 ikke hæfter for i tilfælde af ansvarspådragende handlinger eller undladelser begået af sagsøgte 1.

Det er ved deldommen fastslået, at skaden på røret – der har givet mulighed for den efterfølgende korrosion, der førte til lækage – er forårsaget af en udefrakommende genstand, hvilket også er skønsmandens konklusion, jf. besvarelsen af spørgsmål 4, hvoraf følgende fremgår:

"Da siderne omkring skaden var trykket ind mod selve røret, vurderes det, at skaden er sket fra en udefra kommende genstand (min fremhævelse). Det kan ikke ud fra rørprøven fastslås, hvad der har forårsaget skaden på den ydre isoleringskappe."

Sagsøger har ikke påvist, hvem der skulle have udført arbejder på skadestedet, der kunne have forårsaget skaden på røret, og den mulige konkrete skadevolder er således ikke påvist. Det gøres gældende, at usikkerheden om årsagen til skaden på røret, der førte til vandskaden,

må komme sagsøger bevismæssigt til skade, og at sagsøgte 2 allerede af denne grund skal frifindes for ansvar.

Sagsøgte 2 har ikke i sine arkiver konstateret oplysninger om anlægsarbejder på skades-stedet mellem etableringstidspunktet i 2002 og vandskaden i 2016. Selv for det tilfælde at der kunne påvises en konkret skadevolder bestrides det, at sagsøgte 2 skulle hæfte for dennes ansvarspådragende handlinger eller undladelser.

Sagsøger støtter tilsyneladende et culpaansvar på et synspunkt om utilstrækkelig vedligeholdelse af og tilsyn med ledningsnettet. Det bestrides, at sagsøger har påvist, at vedligeholdelsen eller tilsynet har været uforsvarligt, herunder at en mulig utilstrækkelig vedligeholdelse eller et utilstrækkeligt tilsyn af/med ledningsnettet skulle kunne påføre sagsøgte 2 et erstatningsansvar for vandskaden.

Forsyningsselskabets afdelingsleder, S [REDACTED], har ifølge deldommen, side 9, bl.a. forklaret følgende:

"BEOF overvåger ledningerne i [REDACTED] med thermofotografering. De har ikke konstateret problemer i [REDACTED] for nyligt. Fjernvarmevandet er under daglig kontrol, og fjernvarmerørene beskyttes mod korrosion ved behandling af vandet i rørene. Hver tredje måned føres der eksternt tilsyn, der kontrollerer at de anvendte instrumenter til kontrol og behandling fungerer. [REDACTED] varmekværk blev anlagt i 1986, hvor alle hovedledninger blev anlagt. Det beskadigede rør er en stikledning. Det blev lagt i 2002. Fabrikanterne af både hovedledninger og stikledninger angiver, at rørenes levetid er mindst 50 år."

Det kan således lægges til grund, at forsyningsselskabet fører og har ført et fuldt forsvarligt tilsyn med ledningsnettet. Herudover kan det lægges til grund, at den pågældende ledning, der blev etableret i 2002, på skadestidspunktet i 2016 havde en restlevetid på mindst 36 år, og der således intet belæg for sagsøgers synspunkt om et dårligt vedligeholdt ledningsnet på skadestedet.

Det bestrides herudover, at sagsøgers synspunkt om, at et konstateret vandspild eller øget vandforbrug hos sagsøgte 1, kan påføre sagsøgte 2 et ansvar.

Sagsøgers erstatningsopgørelse

Sagsøger har i stævningen nedlagt en betalingspåstand stor kr. 800.000, hvilket efter sagsøgers opfattelse skulle svare til ejendommens værdi.

Sagsøger ses ikke i de efterfølgende processkrifter at have redegjort nærmere for eller dokumenteret kravet.

Sagsøgers erstatningsopgørelse bestrides og afvises i sin helhed som udokumenteret.

Sagsøgte 1

For det tilfælde, at sagsøgte 2 måtte blive pålagt helt eller delvist erstatningsansvar for vandskaden på sagsøgers ejendom, gøres det gældende, at sagsøgte 1 skal friholde sagsøgte 2 herfor i sin helhed, idet sagsøgte 1 som forsyningsselskab og ansvarlig for driften er nærmest til at bære risikoen og ansvaret for vandskaden på sagsøgers ejendom.
..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Retten har ved deldommen fundet det bevist, at der alene var ét hul i fjernvarmerøret, at hullet skyldtes et udefrakommende korrosionsangreb som følge af en skade på den ydre isoleringskappe, og at skaden på isoleringskappen er forårsaget af en udefrakommende genstand, som har ramt isoleringskappen ovenfra.

J [REDACTED] fra fjernvarmeselskabet har forklaret, at der ved en skade på en ledning lukkes for vandet på ledningen, hvorefter der skæres hul på røret for at få trykket væk og tømme røret for vand. Vidnet har forklaret, at det var den fremgangsmåde, der var årsag til den vandstråle, som stod op fra røret. Fjernvarmeselskabets driftschef K [REDACTED] har ligeledes forklaret, at det var nødvendigt at tømme anlægget for at kunne svejse røret, og vidnet har forklaret, at det derfor er muligt, at vandtabet som følge af hullet i røret alene var 10 – 20 m³. Det er således uvist, hvor stor en del af stigningen i varmeværkets vandforbrug (vandtabet) i september 2016 skyldtes udstrømmende vand fra hullet i det beskadigede fjernvarmerør.

KM- [REDACTED] har til støtte for påstanden over for fjernvarmeselskabet under den resterende del af sagen gjort gældende, at fjernvarmeselskabet har handlet ansvarspådragende ved ikke at have ført et tilstrækkeligt tilsyn med varmeværkets vandforbrug. K [REDACTED] har forklaret, at vandforbruget overvåges ved månedlige aflæsninger, der foretages sidst på måneden, ligesom der med mellemrum foretages termofotografering af ledningsnettet. Ifølge K [REDACTED] har der ikke været behov for hyppigere aflæsninger, og KM- [REDACTED] har ikke

godtgjort, at varmeværkets vandforbrug i årene 2015 – 2017 burde have givet anledning hertil. K [REDACTED] har endvidere forklaret, at et vandtab kun vil blive opdaget, såfremt der sker en jævn udstrømning af vand, som for eksempel hvis et rør skæres over, eller et anlæg hos en forbruger skal tømmes for vand. Denne omstændighed, og P [REDACTED] forklaring om, at hun i tiden op til den 26. september 2016 jævnligt fremviste ejendommen, og at kælderen netop den 26. september 2016 var varm og fugtig som en sauna, støtter fjernvarmeselskabets formodning om, at der som følge af hullet i isoleringskappen er sket en langsom korrosion af røret med en pludselig skadevirkning på ejendommen.

På den baggrund finder retten, at KM- [REDACTED] ikke har godtgjort, at et andet og hyppigere tilsyn med varmeværkets vandforbrug ville have forhindre skaden på ejendommen. Skaden kan derfor ikke tilregnes fjernvarmeselskabet som culpøs, og som følge heraf frifindes fjernvarmeselskabet.

KM- [REDACTED] har under sagen alene har gjort et objektivt ansvar gældende over for regionskommunen, og da retten ved deldommen har afgjort, at ingen af de sagsøgte ifalder et erstatningsansvar på objektivt grundlag, frifindes regionskommunen ligeledes for KM- [REDACTED] betalingspåstand. Som følge af frifindelsen af fjernvarmeselskabet, frifindes fjernvarmeselskabet for den af regionskommunen fremsatte friholdelsespåstand.

Efter sagens udfald skal KM- [REDACTED] betale sagsomkostninger til de sagsøgte, ligesom KM- [REDACTED] endelig skal bære udgifterne til syn og skøn.

Sagsomkostningerne til fjernvarmeselskabet er efter sagens værdi og forløb, herunder at sagen har verseret i knap 3 år og er blevet hovedforhandlet ad to gange, samt sagens udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 110.000 kr. og af udlæg til syn og skøn med 49.214,06 kr., i alt 159.214,06 kr. Beløbet til dækning af advokatudgift er ekskl. moms, da fjernvarmeselskabet er momsregistreret.

Sagsomkostningerne til regionskommunen er efter samme momenter som i forhold til fjernvarmeselskabet fastsat til dækning af advokatudgift med 137.500 kr. og af udlæg til syn og skøn med 5.500 kr., i alt 143.000 kr. Beløbet til dækning af advokatudgift er inkl. moms, da regionskommunen er ikke momsregistreret.

Efter udfaldet af sagen er regionskommunens friholdelsespåstand over for fjernvarmeselskabet ikke taget til følge, men retten finder ikke grundlag for at pålægge regionskommunen at betale sagsomkostninger til fjernvarmeselskabet som følge af påstanden om friholdelse.

THI KENDES FOR RET:

[REDACTED] A/S og [REDACTED] kommune frifindes.

[REDACTED] A/S frifindes over for [REDACTED] kommunes friholdelsespåstand.

KM-[REDACTED] skal til [REDACTED] A/S betale sagsomkostninger med 159.214,06 kr.

KM-[REDACTED] skal til [REDACTED] kommune betale sagsomkostninger med 143.000 kr.

Sagsomkostningerne, der forrentes efter rentelovens § 8 a, skal betales inden 14 dage.